

19 - W 1900.

Estimada Mercè. Bé, doncs avui t'acurndí
sense esperar que en Josep t'avisés i em
doni la para neta. Et confesso que,
amb un sigil tot detectivesc m'he
personat a la para canulla i li he
fet un registre a l'ora a veure si la
hi trobava. No he tingut èxit. No hi
havia la para, i com que se'm que
la tenia en alguna butxaca de la butxa
a del ventit, ja no he minat res.

mei. Encara que et sembli increíble ahí
no et veig venir mei que uns minuts
abans d'amarar.

Et parlaré... de què et parlaré? Et
parlaré de la Rila. No sé si saps que
m'està buscant per tots quatre cantons,
i començo a tèmer que no em
tocarà mei remei que claudicar i
obrir-li totes les portes. Però penso resistir
fins a l'última jota de sang.

Per història,

him va enviar ella un ~~diàleg~~ per Pas

19-11-60 2

qua i me'n demana un de men. Li
lais, i en penso que ja puc quedar
tranquil. Llavors ella m'envia aquest
altre amb una dedicatoria on hi ha
dues vejeuntes que insisteix a que
contasti. La una es si veu que es ainyat
són entremaliats; li dic que si hi hauré
dubtat mai, en considero la m'ella hauria
quedat convençent. (eh que veu; quedar
hé?) l'altra es si veu que la le es
laura; li dic que la veritat es que
la le no se de quin color es. Altres
vegades penso que ja estem al cap del

canes. L'honorari m'envia una paperina
amb caramels, i aït a sobe, que ho fa
per que m'ha trobat una mica
arracis. Jo callo. L'endemà m'envia
"El Diàleg interior" del canonge Casdó
amb un punt marcant un dels articles,
titulat "No miras enlata": Jo li havia
fet remarcar la insistència amb que elle
parlava de no mirar enlata, fins al
punt que aquest títol es troba en quasi
totes les seves dedicatòries — en alguna
amb tres o quatre ~~alt~~ elles, com per

a la més enèrgica l'admonició. Li torna
el hi ha, li dono les gràcies, li dic que
està bé, però que es ven que time alguna
cosa de muller de lot, i li dic que si
feu en castija i en forma estatura de
sal, que no s'apanti. Això era abis a
darrera hora. Piquent matí m'hi va de partit
la pua. amb una carta on parla de la
justícia de la voluntat humana, de
la invocabilitat de la divina, etc. etc.
què he de fer? He llegit algunes novelles

novel·les de Nadal i sereno en què el
còm artava menys justificat!

Per l'òndut, les suants, i a veure si
diu menys ja podem vendre el te.
No sé si t'interessa aquest diari d'
ahir, però ~~te~~ si no el vols tenir
pots enviar-lo a la tua biblioteca de
part d'un "mònimu admirador".

Pen



No et queda gens més d'aquell paper
Joanó? Em pensava que va ser un d'
aquests dies que tu era fora que
la Maria va demanar-me que li
copiés una còpia de versos. És per
això que m'interessa aquest paper. (el
que vaig encomanar-te era per les còpies
que va demanar-me en Josep) Però ~~però~~
~~però~~ i que ja t'incrusta. Però he comptat
els fulls del paper que vas donar-me i
per a poder fer tot el de la Maria no

19-11-90

45

en tindría non. Si no ens tens mes, ja
nuscari una altra jubilee